

De wind in Zijn vuisten

Schriftgedeelte: Spreuken 30:1-19.

1 De woorden van Agur, zoon van Jake; een last. De man spreekt tot Ithiël, tot Ithiël en Uchal.

2 Voorwaar, ik ben onvernuftiger dan iemand, en ik heb geen mensenverstand;

3 En ik heb geen wijsheid geleerd, noch de wetenschap der heiligen gekend.

4 Wie is ten hemel opgeklimmen en nederge-daald? Wie heeft den wind in Zijn vuisten verza-meld? Wie heeft de wateren in een kleed gebon-den? Wie heeft al de einden der aarde gesteld? Hoe is Zijn Naam en hoe is de Naam Zijns Zoons, zo gij het weet?

5 Alle rede Gods is doorlouterd; Hij is een Schild dengenen die op Hem vertrouwen.

6 Doe niet tot Zijn woorden, opdat Hij u niet bestraffe, en gij leugenachtig bevonden wordt.

7 Twee dingen heb ik van U begeerd; onthoud ze mij niet, aler ik sterf:

8 Ijdelheid en leugentaal doe verre van mij; armoede of rijkdom geef mij niet, voed mij met het brood van het mij bescheiden deel,

9 Opdat ik zat zijnde, U dan niet verloochene en zegge: Wie is de HEERE? Of dat ik verarmd zijnde, dan niet stele, en den Naam mijns Gods aantaste.

Wij weten niet wie deze Agur was die deze verzen heeft geschreven, maar dit weten wij dat hij zeer heldere, gelovige denkbeelden had van Gods grootheid. O, mochten we deze zeer heldere denkbeelden hebben hoe groot God is. De meest onmogelijke dingen zijn voor Hem eenvoudig.

Gij komt tot een Koning;
Breng veelomvattende petitie mee.

Dus moge er in onze toenaderingen, in het openbaar en in het verborgene, de bewustheid zijn dat onze God, Die het gebed hoort en verhoort, almachtig is.

Ik denk dat dit mij in het bijzonder in beslag scheen te nemen: dat Hij de wind in Zijn vuisten verzameld heeft. In de afgelopen dagen dachten we ook letterlijk, natuurlijkerwijze, over deze hevige winden. De mens kan ze niet beheersen, maar de Heere houdt ze in Zijn vuist. Het betekent dat Hij er volkomen controle over heeft. De mens kan de wind niet laten waaien en het niet laten ophouden te waaien. Het is een zeer treffend beeld. Hij houdt ze in Zijn vuist. Als iemand iets vast in zijn vuist heeft, is het moeilijk om het eruit te krijgen. Misschien herinnert u zich die dagen toen de kinderen klein waren. Zij hadden iets wat zij niet mochten hebben, zij hielden het in hun vuist en wilden het niet loslaten. Kon u ze dwingen om hun vuist te openen? Als iemand iets in zijn vuist vasthoudt, zelfs al is het maar een kind, is het een moeilijk werk om het hen af te nemen. De almachtige God is zo groot dat Hij de machtige winden in Zijn vuisten houdt.

Slechts twee voorbeelden van hoe ik dit zie, twee aspecten ervan die totaal en volkomen verschillend zijn. Allereerst, de winden van benauwdheid, zonde, verdrukking, tegenspoed, smart. Nu, Hij houdt ze in Zijn vuist. Zij kunnen niet waaien zonder Zijn Goddelijke toestemming, en voor Hem is het een eenvoudige zaak om de winden te doen ophouden. Bent u

bekend met Openbaring 7? Op een zekere wijze is het een van de meest schone hoofdstukken in de Schrift. *Dezen, die bekleed zijn met de lange witte klederen, wie zijn zij, en vanwaar zijn zij gekomen?* Maar, indien u het zich herinnert, in het begin waren er deze krachtige engelen en de wind zou gaan waaien op de vrijgekochten. Deze vreselijke winden zouden gaan waaien, maar op Gods bevel hielden deze heilige engelen deze winden stevig vast. *Beschadigt de aarde niet, noch de zee, noch de bomen, totdat wij de dienstknechten onzes Gods zullen verzegeld hebben aan hun voorhoofden.* Dus Hij, Die de rivier toebindt dat niet een traan uitkomt¹, is de Ene Die de winden in Zijn vuist houdt en de Ene tot Wie wij bidden.

Nu, het tweede gezichtspunt is daar volkomen en totaal van onderscheiden in het licht van Ezechiël 37 en Johannes 3: de Heilige Geest in Zijn krachtige invloeden en ook Zijn zachte invloeden vergeleken met de wind. De dorre beenderen in Ezechiël 37 *waren zeer dor.* Maar, *Gij geest, kom aan van de vier winden en blaas in deze gedoden, opdat zij levend worden.* En die grote beroering toen elk been tot zijn been naderde en zij opstonden, een groot heir, een levend heir. En vervolgens Johannes 3, waar de Heere Jezus spreekt over de nieuwe geboorte. *De wind blaast waarheen hij wil, en gij hoort zijn geluid; maar gij weet niet vanwaar hij komt en waar hij heengaat; alzo is een iegelijk die uit den Geest geboren is.* Ook kunnen we noemen dat schone woord: *Ontwaak, Noordenwind, en kom, Gij Zuidenwind, doorwaai mijn hof, dat zijn specerijen uitvloeien.* Hier wordt de Heilige Geest vergeleken met de wind.

Welnu Hij, de almachtige God, niet slechts als de Schepper, maar als onze Verbondsgod in Christus, houdt de wind in Zijn vuist. U en ik kunnen het niet bevelen. Hij kan het, Hij beveelt het, en de wind waait, en die zondaar wordt wedergeboren; en Hij beveelt opnieuw en die zondaar, onder de dienstbaarheid, wordt in de zoete vrijheid gebracht van het Evangelie. Hij beveelt opnieuw en Jezus wordt geopenbaard. Hij bestuurt alles, hoe u het ook beziet, in Jezus als het grote Hoofd van de Kerk. Hij houdt de wind in Zijn vuist. Wij kunnen er niet over beschikken, wij kunnen het niet bevelen, maar we kunnen er wel om bidden. We worden aangemoedigd om ervoor te bidden en we zijn vanavond bijeen om ervoor te bidden, namelijk om de beweging van de Heilige Geest in ons midden.

* * *

Toen de gezegende dag van Pinksteren
Volledig gekomen was, daalde de Heilige Geest,
Nederwaarts van boven,
Gezonden door de Vader en de Zoon,
Om onsterfelijke zegeningen neder te brengen,
En Gods liefde uit te storten.

Plotseling hoorden zij een gedreven wind;
En vurige gedeelde tongen verschenen;
En zat op een ieder;
Gedeeld, misschien om een teken te zijn,
Dat God Zijn Woord niet langer
Wilde beperken tot de Joden alleen.

En werden deze eerste discipelen gezegend

¹ Zie Job 28:11

Met hemelse gaven? En zal de rest
Achteloos worden voorbijgegaan?
Wat! Heeft de Heilige Geest vergeten
Zielen levend te maken die Christus gekocht heeft,
En hen levenloos laten liggen?

Nee, Gij almachtige Parakleet,
Nu stort Gij nog Uw hemelse invloed uit,
Gij bezoekt nog steeds zondaren;
De Adem des levens, Uw levendmakende Vlam,
Uw Kracht, Uw Godheid, nog steeds Dezelfde,
Bezitten wij, omdat we het gevoelen.

Joseph Hart (1712-1768)
Hymn 715 - De dag van het Pinksterfeest; Hand. 2:1-12,17.

Deze meditatie werd gehouden in de Bethelkerk, Luton, door dhr. B.A. Ramsbottom, op maandag 2 februari 2004.